

Evlatlarım İçin

– Oğuz batın · 23 Nisan 2025

EVLATLARIM İÇİN

YAZAN: OĞUZ BATIN

Evliliklerinin ilk yıllarıydı.Kazım ile Kamile,büyük bir aşkla evlenmişlerdi.Her şey mutlu ve güzel giderken bir gün,kapısına ayrıldığı nişanlısı Sinan,çıkıp geldi.

SİNAN-Sensiz olamayacağımı ve hatta sensiz yaşayamayacağımı anladım Kamile.Biliyorum sen de benim gibi mutsuzsun.Yol yakinken geri dön Kamile.Boşan şu Kazım denen yaratıktan gel evlenelim.

Sinan'ın sözlerini salonda yeni uyanmış şekilde duymuştu Kazım.Yatak odasına yöneldi ve yatak odasının yüklüğünde sakladığı rahmetli babasından yadigar silahını alıp Sinan'ın,karısı Kamile'ye ettiği sözlerin bulunduğu yer olan kapının dışına geldi.Bir an bile duraksamadan ve hiç çekinmeden,korkmadan silahıyla Sinan'ın iki ayağına da ateş etti.

KAZIM-Lan şerefsiz.Milletin karısına asılmak,delikanlılığın kitabında yazar mı?Ömür boyu topal kal da gör.

Karısı Kamile,olup bitenler karşısında şaşkındı.Karısı Kamile'nin gözlerinin içine bakıp konuştu: KAZIM-Ben kahvehaneye gidiyorum.Bu Sinan hayvanı için ambulansı ara gelsin.Ardından polisi ara ve bunu kocam Kazım yaptı de,polisleri kahvehaneye yönlendir tamam mı aşkım Kamile.

Kazım,oradan uzaklaşırken Sinan,acılar içinde kıvranıyordu.Kamile,kocası Kazım'ın dediklerini harfiyen yaptı.Önce ambulansı ve ardından polis imdadı aradı.

Yıllar önce yaşanan bu olay sonucunda Kazım,adam yaralama suçundan on beş yıl ceza aldı.

Büyük kızları Işıl,altı yaşlarında olmuş ve okula başlamıştı.İki numaralı ortanca kızları Pırıl,beş

yaşındaydı. Işık ise dört yaşındaydı. Yıllardan beri evin bütün sorumluluğu Kamile'nin üzerine kalmıştı.

Cezaevine giren kocası Kazım Öztufan'ın işini yapıyordu Kamile. Kocasının kullandığı el arabasıyla sabah yedi dedi mi işe çıkar, çöplerden karton ve plastik şişe toplardı. Ama tarihler 23 Nisan'ı gösterdiğinden dolayı, bugün çalışmayacaktı Kamile.

Beş yaşındaki ortanca kızı Pırıl ile dört yaşındaki küçük kızı Işık'ı komşusuna bırakıp büyük kızı Işıl'ın 23 Nisan gösterisi için Işıl'ın okuduğu ilkokula gitti.

23 Nisan gösteriminde okulun en çalışkan öğrencisi Nihal, sunucuydu. Nihal de Işıl'ın sınıfındaydı. Bütün bu gösterimlerde onların öğretmeni Fikret yer alıyordu.

Kızlı erkekli karışık olarak ağızda yumurta yarışı, nihayet gösterim sırası gelmişti. Kamile'nin büyük kızı Işıl, bu gösteri de yer alıyordu.

Ağızda yumurta taşıma yarışmasına katılan öğrenciler, startın verileceği yerde düdük sesini bekliyorlar. Kamile Öztufan, en az kızı Işıl kadar heyecanlıydı. Kızı Işıl, bu yarış kazanabilecek miydi?

Nihayet start verildi. Bütün öğrenciler ağızlarında yumurtayla bitirme noktasına doğru koşuyorlardı. Kamile'nin heyecan duygusu gurur duygusuna dönüşmüştü, çünkü bu yarışmayı büyük kızı Işıl kazanmıştı.

23 Nisan gösteriminden sonra Kamile Öztufan, büyük kızı Işıl ile beraber evlerine dönmüştü.

Komşularından iki çocuğunu da almıştı Kamile. Üç çocuğunu salondaki koltuğa yerleştiren Kamile, elektrikli sobayı karşılarına kurmuş, üzerine montunu geçirdiğinde kapıdan çıkarken evin dış kapısını çocuklarının üzerine kilitlemişti.

Çöpten topladığı kartonları satacağı yer, aşağı yukarı beş kilometre uzaklıktaydı. El arabasıyla beraber, o beş kilometre yolu yayan olarak katledecekti.

Kimi zaman ana caddeye çıktı kimi zaman ara sokaklardan saparak yol alıyordu. El arabasının ağırlığından dolayı gücü tükenmek üzereydi. Cezaevindeki kocasının yaptığı bu zorlu işe, şimdileri hak veriyordu Kamile.

Nihayet çöpten topladığı kartonları satacağı yere vardı. Çöpten topladığı kartonları, herkesin patron diye hitap ettiği Çetin'e satıyordu. Aralarındaki tek kadın ve hatta biraz da yaşlı kadın kendisiydi. Bu karton toplama işlerini sokakta kalan çocuklar ve ilk gençlik yıllarını yaşayan delikanlılar yapıyordu. Üstelik onların her biri de yasaklı madde bağımlılarıydı.

Sıra kendisine gelmişti nihayetinde. Çöpten topladığı kartonları ve plastik şişeleri kantar adı verilen tartıya koymuş tartılıyordu. Her zaman olduğu gibi yine iki yüz lira kazanmıştı. Kamile, günlük hep iki yüz lira kazanıyordu. Bereket versin ki oturdukları ev, kendilerindi. Bu eve şans eseri sahip olmuşlardı. Cezaevindeki kocası Kazım Öztufan, cezaevine girmeden altı ay öncesinde altılı ganyan oynamış ve bu şans oyunundan da kazandığı parayla gecekondu hüviyetindeki bu evi satın almışlardı.

Aylık altı bin lira geliri vardı Kamile'nin. Altı bin liranın iki bin lirası suya ve elektriğe giden Kamile, dönüş yoluna koyuldu evine gitmek için.

Evine geldiğinde evinin alevler ve ateşler arasında olduğunu gördüğünde telaş ve panik adlarındaki hastalığa kapılmamıştı. Hemen yakınındaki hortumu alıp üzerini ıslattı. Üzerini ıslattığı gibi alevlerin arasına daldı kamile:

HER ŞEY EVLATLARI İÇİNDİ.

Önce küçük iki kızını salondan alıp alevlerin ortasına dalıp,dışarı çıkardı.Kızları baygındı.Hemen ardından altı yaşındaki kızı Işıl'ı da salondan alıp alevlerin arasına dalıp,onu da dışarı çıkardı.Işıl da baygındı.

Ambulans çalışanları,çıkarılan çocukları tek tek sedyeye koyup hastanenin yolunu tuttuğunda itfaiye anca geliyordu.Polis,ambulans ile beraber gelmişti.

İtfaiye erleri,yangının elektrikli sobanın halının üstüne düşmesi sonucu çıktığını rapor ederken polis ekipleri de bu olayda ihmalin olup olmadığını not ediyordu,Kamile;aynı gün ifadeye çağrıldı.Suçsuz olduğu anlaşıldığından serbest bırakıldı.

Ev,kullanılmaz hale gelmişti.Kamile,çareyi yanan evinin olduğu yere büyük bir çadır kurmakta buldu.Ne yeni ev satın alacak parası vardı ne de kiraya çıkacak parası.Kamile için hayat,kaldığı yerden devam ediyordu,hayattaki tek sloganı şuydu:

HER ŞEY EVLATLARI İÇİN..